

क्रोशाभिघातादतिमैद्युनाञ्च । वायस्यहात् सृज्यनिरो-
क्षणाञ्च नेत्रे विकारान् जनयन्ति दोषाः । वातात्
पित्तात् कफाद्भक्तादभिसृन्दश्चतुर्विधः । प्रायेण जायते
घोरः सर्वनेत्रामयाकरः । तस्य सम्प्राप्तिर्यथा “निस्तो-
दनस्तम्भनरोमहर्षसंघर्षपाक्ष्यशिरोऽभितापाः । विगु-
ष्कभावः शिशिरान्मुता च वाताभिपक्षे नयने भवन्ति ।
दाहप्रपातो शिशिराभिवन्धात् धूमायनं वायस्यसृज्य-
यश्च । उष्णान्मुता पीतकनेत्रता च पित्ताभिपक्षे नयने
भवन्ति । उष्णाभिवन्धो गुरुताक्षिणोऽथः कण्डूप-
देहाप्रतिशीतता च । स्नायो वल्लः पिच्छिल एव चापि
कफाभिपक्षे नयने भवन्ति । तान्मांशुतां कोहितनेत्रता
च वाहाः समन्तादतिकोहितश्च । पित्तस्य लिङ्गानि च
यानि तानि रक्ताभिपक्षे नयने भवन्ति ।

नेत्ररोगहेतुदोष उक्तो वैद्यके

“नेत्रं स्यात् पचनाङ्गं सूक्ष्मवर्णं तथाऽरुचम् ।
कोटरान्तप्रविष्टञ्च तथास्तञ्च विचोक्तम् । हरिद्रा-
खण्डवर्णञ्च रक्तं वा हरितं तथा । दीपहेमि वदाहञ्च
नेत्रं स्यात् पित्तकोपितः । चक्षुर्विषयवाङ्मयात् स्निग्धं
स्यात् सविचञ्चुतम् । तथा धमलवर्णञ्च ज्योतिर्हीनं
वदन्ति तम् । नेत्रं हिदापवाङ्मयात् स्याद् दीपद्वय-
वर्णञ्चम् । त्रिदोषविकृतं सन्नेयं तन्मारयति रोगि-
णम् । त्रिदोषद्वितं नेत्रमन्तर्मन् भयं भवेत् ।
त्रिविद्धं सविचञ्चापि प्रायेणोन्मील्यत्यपि । नेत्ररोग-
भेदाश्च सुश्रुते उत्तरतन्त्रे अष्टभिरध्यायैः सवर्णसृक्ता-
स्तैव दृष्टाः । “तपुहारी च पुरुषो जायते नेत्र-
रोगवान् । “सधुहारी च पुरुषो जायते नेत्ररोगवान्”
वाता० तपुमधुहरणेन तद्रोगवान् जायते” इत्युक्तम् ।
नेत्ररोगहन् पु० नेत्ररोगं हन्ति हन-क्रिप् । दृष्टिकाशी-
द्वये राजनि० तस्य हि नेत्ररोगनाशकत्वं वैद्यके प्रसिद्धम्
नेत्ररोमन् न० इत० । नेत्रपण्डणि हेम० ।
नेत्रवस्त्र न० नेत्रयोर्वस्त्रविधाष्टादकम् । (चक्षुरपाता)
नेत्रच्छदे ।
नेत्रविष्व स्त्री इत० । नेत्रमले (पिचुटि) “नेत्रविट् चक्षुः
क्षोहो धातूनां क्रमशो मलाः” सुश्रुतः ।
नेत्रविष्व पुंस्त्री नेत्रे विष्व यत् । दिव्ये सर्पभेदे “दृष्टिनि-
श्चासविषा दिव्याः सर्पाः” सुश्रुतः । “आशीविषान्
नेत्रविषान् कोपयेत्त च पण्डितः” भा०स० ६२७० ।
नेत्रस्तम्भ पु० इत० । नेत्रयोः स्तम्भे नयनोन्मीलनादिव्यापा-

रराहित्ये “नेत्रस्तम्भं निमेषश्च दृष्ट्यां काशं प्रजानरम् ।
समते दन्तचाञ्च तांस्तानन्यातुपद्रवान्” सुश्रुतः ।

नेत्रान्त पु० इत० । अथाङ्गदेशे “नेत्रान्तपादकरतात्त्वधरोष्ठ
जिह्वाः रक्ता नखाश्च खलु सप्त सुखावहानि” इ०सं० ६८७०
नेत्राभि(स्य)थन्द पु० इत० । नेत्रस्य रोगभेदे अभिसृन्द-
शब्दे १०४ पु० दृश्यम् । “नेत्राभिषृन्दपञ्चदशोमञ्ज
दोषजाः” सुश्रुतः । स च संक्रामिरोगः यथाह सुश्रुते
“मसङ्गादुगात्रसंस्पर्शात् निःश्वासात् सङ्घ भोजनात् । सङ्घ
शय्यासनाद्यापि वस्त्रमाख्यातुलेपनात् । कुष्ठं च्चरश्च शो-
थश्च नेत्राभिषृन्द एव च । श्लोपसर्गिकरोगाश्च संक्रा-
मन्ति नराक्षरम्” ।

नेत्रामय पु० इत० । नयनरोगे “वातात् पित्तात् कफाद्भक्ता
दभिषृन्दश्चतुर्विधः । प्रायेण जायते घोरः सर्वनेत्रा-
मयाकरः” साधवनि० ।

नेत्राख्य न० इत० । चक्षुर्जले अन्तुषि क्षमरः ।

नेत्रारि पु० इत० । मेरुण्डद्वये राजनि० ।

नेत्री स्त्री नी-द्रुन् डीप् । १ त्र्यङ्गां २ नाड्यां च शब्दर० ।
३ नद्यां मेदि० । नी-द्वन् स्त्रियां डीप् । ३ प्रापयित्वां
स्त्रियां स्त्री ।

नेत्रोपमफल पु० नेत्रे उपसा यस्य तादृशं फलमस्य । (वादान)
दृष्टभेदे भावप्र० । [मात्रे च

नेत्रौषध न० इत० । १ पुष्पकाशीचे राजनि० २ नेत्रयोरोषध-
नेत्रौष(धि)धी स्त्री इत० वा डीप् । अजशङ्क्याम् (गा-
हरगिङ्गा) रत्ननाडा ।

नेद गतो आ० प० सक० सेट् । गतिकर्मणु निचष्टुः ।
नेदति अनेदीत् । निनेद “या कृता उज्ज्वलान्ते या
कृता अतिनेदन्ते” इ० ७७० ।

नेदिष्ठ त्रि० अतिशयेनान्तिकः ईयस्यु नेदाद्यः । १ अतिशय-
निकटस्थे “नेदिष्ठे अस्मिन्नेत्यधि योषा तु सुनते”
आ० १ १२२ १ २ निपुणे त्रि० राजनि० । २ अङ्गोद्वये
पु० जटाप० ।

नेदिष्ठिन् पु० नेदिष्टं जन्मतः सच्चिद्रूपस्थानं विद्यतेऽस्य
रनि । स्त्रोदरान्तातरि “अजिते चेद्विषमन्त्रेण दग्ध्वा
शान्तिदाहास्थीन्युपनद्धा नेदिष्ठिमसृपदीप्य तेन सङ्घ यजे-
रन्” कात्या० श्रौ० २५ १२ २८ “मृतं यजमानं निर्म-
न्त्रेण शान्तिने वा दग्धास्थीन्युपनद्धा तस्य यो
नेदिष्ठी स्त्रीभ्राता स्यात् तं दीपयित्वा तेन सङ्घ यजे-
रन्” कर्कः ।